

Sách Daniel - Số một trăm hai mươi chín

Vén mở ý nghĩa tiên tri: Sừng Cộng Hòa và những diễn biến cuối cùng

Jeff Pippenger

2024-03-11

Chúng ta đang xem xét câu bốn mươi của Đa-ni-ên đoạn mười một, và đang bàn về dòng tiên tri của câu bốn mươi, vốn liên hệ với sừng của chủ nghĩa cộng hòa. Chúng ta đặt việc áp dụng dựa trên thời kỳ cuối cùng, vốn đã đến vào năm 1989. Dòng ấy đại diện cho lịch sử từ năm 1989 cho đến luật ngày Chủ nhật sắp đến, và được tiêu biểu bởi giai đoạn tiên tri từ năm 508 đến 538, khi chế độ giáo hoàng lần đầu tiên được trao quyền và áp đặt một luật ngày Chủ nhật tại Công đồng Orléans. Nó cũng được tiêu biểu bởi dòng từ sự giáng sinh của Đấng Christ cho đến phép báp-tem của Ngài.

Chúng tôi cũng bổ sung vào những dòng đó dòng lịch sử tiên tri được tìm thấy ở câu 2 của Đa-ni-ên 11. Ở đó chúng tôi thấy rằng vị tổng thống thứ sáu của Hoa Kỳ sau thời kỳ cuối cùng vào năm 1989 là Donald Trump, người mà theo câu ấy "khuấy động" (đánh thức) toàn cõi Grecia (chủ nghĩa toàn cầu) trong cuộc bầu cử năm 2016.

Rồi chúng tôi bắt đầu xem xét các đặc tính tiên tri gắn với ba quyền lực tạo nên liên minh ba bên gồm con rồng, con thú và tiên tri giả; các quyền lực này, kể từ năm 1989, đang dẫn dắt thế giới đến sự kết thúc thời kỳ ân điển, tại trận chiến của ngày vĩ đại của Đức Chúa Trời, tức là Armageddon. Chúng tôi đang xem xét các đặc tính tiên tri này để nhận diện các thuộc tính chính trị của sừng Cộng hòa của con thú từ đất trong Khải Huyền 13. Hai sừng của chủ nghĩa cộng hòa và đạo Tin Lành đã được tượng trưng bằng hai sừng trên con chiên đực của Mê-đi Ba Tư, trong Đa-ni-ên đoạn 8.

Bây giờ tôi ngược mắt lên, thấy kia, có một con chiên đực đứng trước sông, có hai sừng; hai sừng đều cao, nhưng một sừng cao hơn sừng kia, và cái sừng cao hơn mọc lên sau. Đa-ni-ên 8:3.

Mê-đô-Ba Tư là một quyền lực kép, cũng như nước Pháp trong Cách mạng Pháp, và Hoa Kỳ cũng vậy. Hai sừng của Hoa Kỳ là Chủ nghĩa Cộng hòa và Chủ nghĩa Kháng Cách, nhưng con thú từ đất có hai sừng ấy biến đổi từ một con thú giống chiên con lúc ban đầu thành một con thú nói như rồng vào lúc cuối cùng. Hai dòng tiên tri của hai sừng chạy song song với nhau trong Đa-ni-ên đoạn 11 câu 40, và khi xét chung, cả hai đều bắt đầu vào thời kỳ cuối cùng năm 1798. Khi xét riêng từng sừng, sừng của Chủ nghĩa Kháng Cách theo lời tiên tri được liên hệ với thời kỳ cuối cùng năm 1798, còn sừng của Chủ nghĩa Cộng hòa thì được liên hệ với thời kỳ cuối cùng năm 1989.

Cả hai sừng đều có tính chất hai mặt, như được tiêu biểu bởi Sanhedrin vào thời Đấng Christ, gồm phái Sa-đốc và Pha-ri-si. Phái Sa-đốc là tự do còn phái Pha-ri-si là bảo thủ, và tuy là kẻ thù công khai, họ đã liên kết chống lại Đấng Christ tại thập tự giá. Khi đạo luật ngày Chủ nhật sắp đến, cả hai sừng của chủ nghĩa Kháng Cách bội đạo và chủ nghĩa Cộng hòa bội đạo sẽ lập nên một liên minh giáo quyền - nhà nước chống lại những người trung tín với Đấng Christ, là những người giữ

ngày Sa-bát thứ bảy; nhưng khi hai sừng tiếp diễn trong tiến trình lịch sử của con thú từ đất, mỗi sừng đều có một cuộc tranh chấp nội bộ, được thể hiện qua chủ nghĩa tự do của phái Sa-đốc và chủ nghĩa bảo thủ của phái Pha-ri-si.

Hiện chúng ta đang xét đến sừng của chủ nghĩa Cộng hòa, và hãy lưu ý rằng Đảng Dân chủ truy nguyên nguồn gốc của mình về tận thuở khởi đầu của lịch sử Hoa Kỳ. Đảng này được thành lập vào năm 1828 nhưng nguồn gốc chính trị của nó gắn với Thomas Jefferson và James Madison. Theo lời chứng của hai sừng của Mê-đi và Ba Tư, Đảng Cộng hòa được thành lập vào năm 1854, nhằm phản đối lập trường ủng hộ chế độ nô lệ của Đảng Dân chủ. Vì thế, nó là chiếc sừng “cao hơn” trong Đa-ni-ên chương tám, vì nó là chiếc sừng mọc lên sau cùng.

Xét về bản chất kép của sừng Cộng hòa, Đảng Dân chủ xuất hiện trước còn Đảng Cộng hòa xuất hiện sau. Vấn đề dẫn đến sự ra đời của Đảng Cộng hòa là lập trường chống chế độ nô lệ của họ, đối lập với lập trường ủng hộ chế độ nô lệ của Đảng Dân chủ. Chủ đề chung của cả hai sừng là nô lệ, dù về chính trị hay thuộc linh. Đó là lý do vì sao năm 1863 trở thành bước ngoặt cho cả hai sừng. Năm 1863, sừng Cộng hòa tuyên bố tự do cho nô lệ, và sự kháng cự của Đảng Dân chủ đối với tự do ấy đã dẫn đến không chỉ Đảng Cộng hòa chính thức, mà còn cả Nội chiến Hoa Kỳ. Năm 1776, Hợp chúng quốc lên tiếng và khước từ ách nô lệ của cả các vua châu Âu (quyền lực nhà nước) lẫn giáo hoàng (quyền lực giáo hội). Rồi đến năm 1789, Hợp chúng quốc lại lên tiếng khi Hiến pháp có hiệu lực. Con thú từ đất đã thực sự "nuốt trọn lũ lụt" của sự bách hại mang tính giáo hoàng và vương quyền ở châu Âu.

Và con rắn phun từ miệng nó ra nước như một trận lũ đuổi theo người đàn bà, để khiến bà bị cuốn trôi bởi lũ ấy. Và đất đã giúp người đàn bà: đất mở miệng nuốt trọn dòng lũ mà con rồng đã tuôn ra từ miệng nó. Con rồng nổi giận với người đàn bà và đi gây chiến với phần còn lại của dòng dõi bà, là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có lời chứng của Đức Chúa Giê-xu Christ. Khải Huyền 12:15-17.

Rồi khi Hợp chúng quốc Hoa Kỳ ra đời như vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh vào năm 1798, Hoa Kỳ lại lên tiếng, và khi làm vậy đã ghi lại điều mà Hoa Kỳ sẽ nói vào thời cuối cùng, vì Chúa Giê-su luôn minh họa phần kết bằng phần khởi đầu. Con thú từ đất sẽ nói như con rồng khi luật ngày Chủ nhật sắp tới được ban hành, và khi làm như vậy, nó sẽ thôi không còn là vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh nữa. Điều nó đã nói lúc ban đầu, khi là một vương quốc trong lời tiên tri Kinh Thánh vào năm 1798, đại diện cho điều nó sẽ lại nói khi nó nói như con rồng.

Các đạo luật về nhập cư năm 1798 được gọi là Alien and Sedition Acts và là một loạt bốn đạo luật do Quốc hội Hoa Kỳ thông qua và Tổng thống John Adams ký ban hành vào năm 1798. Các đạo luật này chủ yếu giải quyết các vấn đề liên quan đến người ngoại quốc (người nước ngoài) cư trú tại Hoa Kỳ, và chúng đã có tác động đáng kể đến tình hình nhập cư trong thời kỳ đó. Bốn đạo luật như sau:

Đạo luật Nhập tịch năm 1798: Luật này kéo dài yêu cầu về thời gian cư trú đối với người nhập cư để trở thành công dân Hoa Kỳ từ năm năm lên mười bốn năm. Điều đó khiến việc người nhập cư trở thành công dân và tham gia vào tiến trình chính trị trở nên khó khăn hơn.

Đạo luật Người ngoại quốc Thân hữu: Luật này cho phép Tổng thống trục xuất bất kỳ người không phải công dân nào bị coi là "nguy hiểm đối với hòa bình và an toàn của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ" trong thời bình. Nó trao cho Tổng thống quyền tùy nghi đáng kể trong việc trục xuất người nước ngoài.

Đạo luật Người nước ngoài thù địch: Đạo luật này trao cho Tổng thống thẩm quyền bắt giữ, giam giữ và trục xuất bất kỳ công dân nam nào của một quốc gia thù địch trong thời chiến. Nó chủ yếu nhắm vào các điệp viên hoặc kẻ phá hoại tiềm tàng từ các nước thù địch.

Đạo luật Chống Kích động Nổi loạn: Mặc dù không liên quan trực tiếp đến nhập cư, đạo luật này quy định việc công bố những tuyên bố sai sự thật, tai tiếng hoặc ác ý nhằm vào chính phủ Hoa Kỳ, Quốc hội hoặc Tổng thống với mục đích phỉ báng họ hoặc làm mất uy tín của họ là hành vi phạm tội. Nó đã được sử dụng để đàn áp sự bất đồng chính kiến và các chỉ trích chính trị.

Vào năm 1798, ngay buổi đầu của Hoa Kỳ với tư cách là "vương quốc thứ sáu", bản chất của các Đạo luật Ngoại kiều và Chống kích động nổi loạn đã chỉ ra một cách rõ ràng ý đồ của Donald Trump và những người ủng hộ MAGA của ông. Đạo luật ấy là sự "lên tiếng" đầu tiên, và khi con thú từ đất nói như rồng vào lúc "cuối cùng", các luật lệ sẽ rất trọng tực. Việc bối cảnh lịch sử hiện nay phản ánh hoàn hảo logic để những đạo luật này được lặp lại chính là dấu ấn của Đấng Christ, Đấng Alpha và Omega. Ở giữa sự "lên tiếng" của con thú từ đất vào năm 1863, chính là Tuyên ngôn Giải phóng nô lệ của vị tổng thống thuộc Đảng Cộng hòa đầu tiên.

Tuyên ngôn Giải phóng nô lệ đánh dấu đúng điểm giữa của cuộc Nội chiến, và do đó, định nghĩa của từ tiếng Do Thái 'sự thật' được tìm thấy trong ba cột mốc của lời nói của con thú từ đất. Chữ cái đầu tiên của bảng chữ cái Do Thái cũng là chữ cái cuối cùng, và chữ cái thứ mười ba là biểu tượng của sự nổi loạn.

Cần lưu ý tại thời điểm này rằng năm 1863, và cuộc nổi loạn được xác định khi ấy, cũng đã được ứng nghiệm trong Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, được đại diện bởi sừng Tin Lành, đồng thời sừng Cộng hòa đang bộc lộ một cuộc nổi loạn chính trị. Bản chất kép của sừng Tin Lành được nhận diện qua sự chuyển tiếp của phong trào Cơ Đốc Phục Lâm Phi-la-đen-phi sang Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, và bản chất kép của sừng Cộng hòa được nhận diện trong cuộc tranh luận giữa lập trường ủng hộ chế độ nô lệ của Đảng Dân chủ, điều đã làm nảy sinh Đảng Cộng hòa chống nô lệ và vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên.

Tổng thống thuộc Đảng Cộng hòa đầu tiên được đặt ở giữa dấu ấn tiên tri ba bước của "chân lý". Vì thế, ông là sự kết thúc của giai đoạn thứ nhất và sự khởi đầu của giai đoạn thứ hai, cũng như thập tự giá là sự kết thúc của ba năm rưỡi chức vụ cá nhân của Đấng Christ, đồng thời là khởi đầu cho ba năm rưỡi chức vụ của Ngài qua các môn đồ. Khởi đầu chức vụ cá nhân của Ngài là tại phép báp-têm của Ngài, vốn tượng trưng cho sự chết của Ngài, và giai đoạn ấy kết thúc bằng sự chết của Ngài. Sự chết của Ngài khởi đầu chức vụ của các môn đồ của Ngài, và chức vụ ấy kết thúc với cái chết của môn đồ của Ngài, Stephen.

Việc "lên tiếng" của các Đạo luật Người nước ngoài và Ly gián vào năm 1798 là khởi đầu của một giai đoạn kết thúc bằng việc "lên tiếng" của Tuyên ngôn Giải phóng nô lệ. Tuyên ngôn Giải phóng

Nô lệ đánh dấu sự khởi đầu của một giai đoạn thứ hai kết thúc khi Hoa Kỳ "lên tiếng" như một con rồng. Vị tổng thống đã "lên tiếng" vào năm 1863 là tổng thống thuộc Đảng Cộng hòa đầu tiên, vì vậy tổng thống cuối cùng cũng sẽ thuộc Đảng Cộng hòa.

Có hai phong trào do ba thiên sứ trong Khải Huyền chương mười bốn khởi xướng. Các sứ điệp của thiên sứ thứ nhất và thứ hai đã được phong trào Millerite rao truyền, phong trào này đã phản loạn và trở thành một Hội Thánh chính thức vào năm 1863. Chúa Giê-su luôn minh họa sự kết thúc của một điều bằng sự khởi đầu của điều đó. Phong trào của thiên sứ thứ ba, cũng chính là thiên sứ đầy quyền năng trong Khải Huyền chương mười tám, là phong trào sau cùng trong hai phong trào của ba thiên sứ. Điều khởi đầu năm 1798 như một phong trào của sừng Tin Lành chân thật đã chuyển thành một Hội Thánh trong cuộc phản loạn năm 1863; và khi lịch sử của con thú từ đất kết thúc tại đạo luật Chủ nhật sắp đến, Hội Thánh phản loạn của năm 1863 sẽ chuyển trở lại thành một phong trào không chính thức, vì cái gì bắt đầu là một phong trào thì kết thúc cũng là một phong trào.

Trong những lần chuyển tiếp của sừng Tin Lành ở phần mở đầu và phần kết thúc, một phong trào chuyển thành một Hội Thánh, rồi đến cuối lại trở về thành một phong trào. Ở điểm chuyển tiếp thứ nhất, lúc khởi đầu, Philadelphia đổi thành Laodicea, và ở điểm chuyển tiếp lúc kết thúc, Laodicea đổi trở lại thành Philadelphia.

Đối với sừng Cộng hòa, bước ngoặt nằm ở lịch sử dẫn tới cuộc Nội chiến, vốn đã sản sinh ra Đảng Cộng hòa. Đối với sừng Tin Lành, bước ngoặt là giai đoạn từ 1856 đến 1863, vốn là lịch sử chuyển tiếp giống hệt của sừng Cộng hòa. Được thành lập năm 1854, đại hội toàn quốc đầu tiên của Đảng Cộng hòa chống chế độ nô lệ diễn ra vào năm 1856. Đối với sừng Tin Lành, biểu tượng của sự nổi loạn là việc tổ chức hợp pháp một Giáo hội. Đối với sừng Cộng hòa, Đảng Dân chủ ủng hộ chế độ nô lệ là biểu tượng của sự nổi loạn.

Thiên sứ thứ ba đã trở lại Kadesh lần thứ hai vào ngày 11 tháng 9 năm 2001 và sự chuyển đổi từ Hội Thánh sang phong trào bắt đầu trong cấu trúc tiên tri của dụ ngôn mười trinh nữ. Sự thất vọng đầu tiên đã xảy ra vào ngày 18 tháng 7 năm 2020 trong sự ứng nghiệm cuối cùng và trọn vẹn của dụ ngôn mười trinh nữ, và trong cùng năm đó, vị tổng thống thứ sáu kể từ "thời kỳ cuối cùng" năm 1989, vị tổng thống được cho là sẽ "khuyến động" vương quốc Hy Lạp, đã nhận một "vết thương chí tử" về mặt chính trị, cũng như vị tổng thống Cộng hòa đầu tiên đã nhận một vết thương chí tử theo nghĩa đen.

Sự đổ xuống có mức độ của mưa cuối mùa bắt đầu vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và nó tiếp diễn cho đến luật ngày Chúa nhật sắp đến, khi ấy mưa cuối mùa sẽ được đổ xuống cách không hạn chế. Mưa cuối mùa là quyền năng từ trên cao, và Bà White nhiều lần khẳng định rằng trong thời kỳ khi một quyền năng đang giáng xuống từ trên cao, thì đồng thời một quyền lực của Sa-tan sẽ trở lên từ bên dưới. Có ba quyền lực của Sa-tan trong sách Khải Huyền trở lên từ vực sâu vô đáy của Sa-tan. Hội giáo đã trở lên từ vực sâu vô đáy vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, phù hợp với làn khói bốc lên từ vực sâu vô đáy của Tai họa thứ nhất trong chương chín.

Thiên sứ thứ năm thổi kèn, và tôi thấy một ngôi sao từ trời sa xuống đất; người ấy được ban cho chìa khóa của vực thẳm. Người mở vực thẳm, và khói từ vực bốc lên như khói của một lò lớn; mặt trời và không khí bị tối tăm vì khói của vực. Từ trong khói, châu chấu xuất hiện trên

đất; và chúng được ban cho quyền, như bọ cạp trên đất có quyền. Người ta truyền cho chúng rằng đừng làm hại cỏ trên đất, cũng không bắt cứ vật xanh tươi nào, cũng không một cây nào, nhưng chỉ những người không có ấn của Đức Chúa Trời trên trán họ. Khải Huyền 9:1-4.

Khi Hội giáo của tai họa thứ ba đến vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, như được biểu trưng bởi tai họa thứ nhất, nó không thể làm hại những người có ấn của Đức Chúa Trời, qua đó xác định sự khởi đầu của việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn. Sự kết thúc của việc đóng ấn sẽ vào thời điểm đạo luật Chủ nhật sắp tới ở Hoa Kỳ, nơi con thú từ biển, con thú đã nhận vết thương chí tử và đã bị lãng quên, sẽ từ vực không đáy đi lên để trở thành vương quốc thứ tám, vốn thuộc về bảy.

Con thú mà người đã thấy đã có, mà nay không còn; nó sẽ lên từ vực sâu không đáy và đi vào sự diệt vong; và những kẻ cư ngụ trên đất—những kẻ có tên không được ghi trong sách sự sống từ khi lập nền thế gian—sẽ kinh ngạc khi thấy con thú đã có, nay không còn, nhưng sẽ lại xuất hiện. Khải Huyền 17:8.

Thời kỳ tiên tri của việc đóng ấn một trăm bốn mươi bốn nghìn bắt đầu với một thế lực trỗi lên từ vực thẳm, và sẽ kết thúc với một thế lực cũng trỗi lên từ vực thẳm. Ở giữa lịch sử ấy, con thú của chủ nghĩa vô thần, quyền lực con rồng “woke”, cũng trỗi lên từ vực thẳm để giết hai nhân chứng. Đấng Alpha và Omega đã đặt dấu ấn của Ngài trên lịch sử này.

Và khi họ đã hoàn tất lời chứng của mình, con thú từ vực thẳm không đáy lên sẽ gây chiến chống lại họ, thắng họ và giết họ. Xác của họ sẽ nằm trên đường phố của thành lớn, là thành, theo nghĩa thuộc linh, được gọi là Sô-đôm và Ai Cập, nơi cũng là chỗ Chúa chúng ta đã bị đóng đinh. Những người thuộc các dân, các chi tộc, các ngôn ngữ và các quốc gia sẽ nhìn thấy xác họ trong ba ngày rưỡi, và sẽ không cho phép thi thể họ được chôn cất. Những kẻ cư ngụ trên đất sẽ vui mừng về họ, hân hoan và gửi quà cho nhau, vì hai vị tiên tri này đã làm khổ những kẻ cư ngụ trên đất. Sau ba ngày rưỡi, Thần của sự sống từ Đức Chúa Trời nhập vào họ; họ đứng dậy trên đôi chân mình, và nỗi sợ hãi lớn giáng trên những kẻ thấy họ. Khải Huyền 11:7-11.

Vào năm 2020, những chiếc sừng Cộng Hòa và những chiếc sừng Tin Lành chân chính đã bị sát hại. Một bên bởi thế lực rồng chính trị của chủ nghĩa vô thần, và bên kia bởi thế lực rồng thuộc linh của chủ nghĩa vô thần. Chúng sau đó đã chết trong một khoảng thời gian được biểu thị là ba ngày rưỡi, sau đó chúng đứng dậy trên chân mình, và một nỗi sợ lớn đã ập đến trên những kẻ được tượng trưng là thế lực rồng. Nỗi sợ mà những người Dân Chủ cấp tiên hiện đang bộc lộ trước sự tái trỗi dậy của sức mạnh chính trị của Donald Trump là sự ứng nghiệm của lời tiên tri. "Nỗi sợ" đang được bày tỏ bởi những người đã theo dõi mục vụ của Future for America lại đại diện cho một kiểu sợ hãi khác.

Những người nên sợ hãi trước thông điệp của Future for America là các tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm La-ô-đi-xê, những người đều đã được kêu gọi để thuộc về số một trăm bốn mươi bốn ngàn. Nhưng là những La-ô-đi-xê đích thực, sống trong thế hệ thứ tư — tức thế hệ của giống rắn độc và phường ngoại tình — họ chẳng có chút sợ hãi nào. Sự kính sợ mà họ cần nắm lấy chính là Tin Lành đời đời, truyền dạy loài người rằng: “Hãy kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến.”

Giờ ấy là giờ của trận động đất lớn, xảy ra khi hai nhân chứng của một trăm bốn mươi bốn nghìn được giương lên như một cờ hiệu, đứng vào lúc Hội Thánh Lao-đi-xê bị Chúa mưa ra khỏi miệng Ngài.

Chúng tôi sẽ tiếp tục nghiên cứu này trong bài viết tiếp theo.

'Và khi họ đã hoàn tất lời chứng của mình, con thú từ vực thẳm không đẩy đi lên sẽ giao chiến với họ, sẽ đánh bại họ và giết họ. Và thi thể của họ sẽ nằm trên đường phố của thành lớn, là thành theo nghĩa thiêng liêng được gọi là Sô-đôm và Ai Cập, nơi Chúa chúng ta cũng đã bị đóng đinh.' [Khải Huyền 11:7, 8.]

"Những sự kiện này sẽ xảy ra gần cuối thời kỳ các nhân chứng mặc bao gai mà làm chứng. Thông qua chế độ giáo hoàng, Sa-tan từ lâu đã khống chế các quyền lực cai trị trong Giáo hội và Nhà nước. Những hậu quả đáng sợ ấy đặc biệt rõ rệt ở những quốc gia đã khước từ ánh sáng của cuộc Cải chánh. Có một tình trạng suy đồi đạo đức và bại hoại tương tự như tình trạng của Sô-đôm ngay trước khi bị hủy diệt, và như tình trạng thờ hình tượng cùng bóng tối thuộc linh đã ngự trị ở Ai Cập vào thời Môi-se." Tinh thần Tiên tri, tập 4, 190.